

MITÄ MERKITSEE PÄÄOMAN KESKITTÄMINEN YHTEISKUNTAELÄMÄSSÄ

Kirj. F. Lampi

NNEN pääoman keskittymistä tuotannollisessa elämässä vallitsi vapaa kilpailu markkinoilla tuotteiden myynnissä. Kukin tuottaja kilpaili tuottamallaan tuotteillaan toisten samanlaisten tarveaineiden tuottajien kanssa. Kukaan tuottaja ei voinut määrittellä tuottamaisina tuotteiden hintaa, sillä tuotteiden hinnat määräsi ankara kysynnän ja tarjonnan laki. Siis tavarain hinta riippui siitä, kuinka paljon löytyi ostajia ja myyjiä markkinoilla. Tavarain hinta markkinoilla nousi ja laski sen yhteiskunnallisesta arvosta, jossa kilpailussa taloudellisesti heikomman tuotetajaryhmän täytyi väistyä voimakkaamman tuotetajaryhmän tieltä, siksi että hän ei voinut kilpailla huonommalla tuotantokoneistollaan niiden tuottajain kanssa jotka tuottivat tuotteita uudemmalla ja paremmalla tuotantokoneistolla.

Se tuottaja tai ryhmä joka tuotti tarpeita huonommalla tuotantokoneistolla, ei voinut kilpailla siksi, että hänen tuottamansa tuotteet maksoivat hänelle enemmän, kuin mitä hänen tuottamaisina tuotteiden yhteiskunnallinen arvo oli, joka arvo aina muuttui sen mukaan, kun uudempi ja parempi tuotantokoneisto otti tuotannossa paikkansa.

Se oli ankaraa olemassaolon kamppailua pikkutuottajain kesken ja vapaa kiplailu oli se siiviliä joka ankaran kysynnän ja tarjonnan lain alaisena siivilöitsi heikommat kilpailijat työväenluokkaan tai sortuivat he toivottomina yhteiskunnan lokaan. Voimakkaammat jäivät pinnalle tuotantoaloittain kilpaillen keskenään, kunnes yhtyivät suuriksi jättiläismäisiksi trusteiksi kuten teräs-, öljy-, liha-, maanviljelys- y.m. trusteiksi.

Aikana, jolloinka tavarain hinnan määräsi kysynnän ja tarjonnan laki oli elinkustannusten hinta työtätekevän luokan palkkoihin nähden synteellisesti paljon kohtuullisempi kuin mitä ne ovat nyt. Viime vuoden tilastot osoittavat, että työläisten palkat ovat puolta pienemmät elinkustannuksiin nähden, kun mitä ne olivat 10 vuotta sitten. Elävän työvoiman hinta työvoimamarkkinoilla on laskenut keskiarvoisesti enemmän kuin puolella elinkustannuksien hintoihin verrattuna.

Silloin kun vallitsi vapaa kilpailu, niin taloudellisen pulakauden aikana — kysynnän ja tarjonnan lain pakoittamana — tavarain hinta laski työpalkkojen kanssa keskiarvoisesti samalla tavalla, mutta tänä päivänä jolloinka myöskin vallitsee taloudellinen pulakausi, ei olekaan tämä ilmiö niin yhtäläinen, kuin ennen hyvään aikaan. Työpalkkojen hinnat keskiarvoisesti ovat laskeneet enemmän kuin puolella tavarain hintoihin verrattuna.

Mistä tämä johtuu?

Nykyinen pulakausi on suurin kaikista edellisistä. Yhdysvalloissa esimerkiksi on 6—7 mil-

joonaa työtöntä josta johtuu, että työvoimaa on työvoimamarkkinoilla äärettömän paljon tarjolla, kilpaillen keskenään hyvyydestä ja halpuudesta, joka kilpailu painaa elävän työvoiman hinnan nälkäpalkoiksi, jota vastoin tavarain hinta ei laske, koska ei ole enään olemassa kilpailua siinä määrässä tavarain myynnissä kun oli 10 vuotta sitten, jolloinka vielä vallitsi voimakkaampi kilpailu tavaramarkkinoilla villan, kolin, öljyn, teräksen, viljan, lihan ja monien muiden tavaralajien kesken.

Mistä johtuu työvoiman keskinäinen kilpailu?

Se on ankara kilpailu mikä vallitsee työvoimamarkkinoilla pulakausien aikana, josta johtuu työpalkkojen alentuminen ja tämän johdosta työläisten taloudellisen aseman kurjistuminen, johtuu pääasiallisesti työläisten järjestäytymättömyydestä. Noin 10 pros. Yhdysvaltain teollisuustyöläisistä on järjestyneitä. Tämä osoittaa kuinka tietämättömiä tai huolimattomia työläiset ovat itseään puolustamaan sitä keskinäistä kilpailua vastaan mikä heidän välillään vallitsee työvoimamarkkinoilla, heidän itsensä häviöksi ja kapitalistien hyödyksi.

Työläisten keskinäisen kilpailun työvoimamarkkinoilla voi ainoastaan hävittää työläisten järjestäytyminen tuotantoaloittain, eli teollisuuksittain. Ainoa keino, mikä voi johtaa työläiset järjestäytymiseen on työläisten tietoisuus asemastaan ja yhteiskunnallisesta merkityksestään. Silloin kun työläiset tulevat asemastaan selville sekä suhteestaan pääomaan ovat he halukkaita järjestäytymiseen ja etsimään järjestöä joka heidät voi pclastaa tuhoamasta toinen toisensa, kuten he nyt tekevät kilpaillessaan keskenään paremmuudestaan ja halpuudestaan.

Edellä jo mainitsin kuinka pääoman keskinäinen kilpailu hävitti pientuottajat ja järeille jäivät voimakkaammat pääomaryhmät jotka lopulta yhdistyivät teollisuuksittain trusteiksi. Suurten pääomain keskittyessä trusteiksi hävisi kilpailu. Öljyn, teräksen y.m. aloilla ei ole olemassa enään sitä kilpailua mikä oli ennen. Ei ole toista öljyn tuottajaa kun John D. Yhdysvalloissa joka voisi myydä öljyä halvemmalla kun hän, sillä hänellä on monopoli öljyn ylitse. Näin ollen markkinoilla ei voi pakoittaa John D:tä myymään öljyä halvemmalla kuin minkä John D. määrää. Kysynnän ja tarjonnan laki ei tule kysymykseen. Sillä jollei John D. voi myydä öljyään tänään määräämästään hinnasta, niin hän voi sen myydä huomenna, sillä hän tietää kutka sitä tarvitsevat, kuinka paljon sitä tarvitaan ja koska sitä tarvitaan. Näin ollen öljyn hintaa markkinoilla ei enään määrää keskinäinen kilpailu kysynnän ja tarjonnan lain määräämänä, vaan sen hinnan määrää öljytrusti sen mukaan kuin tuotantokustannuksien

viisari osoittaa, jonka perustana on työvoiman hinta ja tuotantokoneiston tehokkuus jo John D:n ääretön voitto.

Sama mikä on tapahtunut öljylle on tapahtunut monella muulla tuotantoalalla ja jatkuu kunnes kaikki tuotantoalat ovat keskittyneet pääoman johdon alla, joka hävittää keskinäisen kilpailun markkinoilla, niin kansallisesti kuin kansainvälisesti. Pikkutuotanto on hävinnyt melkein kokonaan Yhdysvalloissa ja sen paikan on ottanut suurtuotanto. Mitä vielä on jäljellä tulee nopeasti häviämään. Ei ainoastaan tuotanto vaan myöskin jakolaitokset keskittyvät trustien käsiin.

Esimerkiksi öljyn jakolaitokset ovat öljytrustin käsissä. Yli kautta maan näkee öljyn jakopaikoilla punasen kruunun todisteena, että öljyn jakolaitos, "distributing stations," kuuluu öljytrustille. Samalla tavalla tulee käymään kaikilla tuotantoaloilla, että ei ainoastaan tuotanto, vaan myöskin jakolaitokset keskittyvät yhden johdon alle ja nykyiset kauppapuotien omistajat muuttuvat tavallisiksi palkkatyöläisiksi trustien omistamilla tavarain jakopaikoilla, jotka kolehteeraavat rahan tavarasta kuten nykyään tekevät katuvaunujen kuljettajat matkustajilta ja öljyn jakajat öljyn jakopaikoilla. Kun näin tapahtuu, niin häviää kilpailu ei ainoastaan tuotannon vaan jaonkin alalla ja luokkien väliset rajat käyvät yhä selvemmiksi, siksi että pikkutuotannon ja joon hävitessä pois yhteiskuntataloudellisen elämän näyttämöltä häviää myöskin pikkupuorvaristo, joka on ollut mitä vaarallisin aines sokaisemaan luokkataistelun selvää näköpiiriä siksi, että se on koettanut seisoa työn ja pääoman välillä "yleisönä" ja tuomarina ja työväen vapausliikkeen sarkijänä.

Keskittynyt pääoma tulee tuhoamaan kansainvälisen kilpailun

Kuten pääoman keskittyminen hävitti kansallisen kilpailun tulee se samalla tavalla hävittämään kansainvälisen kilpailun. Viimeinen yleismaailallinen sota oli eri pääomaryhmän kansainvälistä sotaa valtaamiseksi ja lopullisena tuloksena tästä sodasta oli, että eri maiden pääomaryhmät kokoontuvat konferenssi konferenssin jälkeen, kunnes pääsevät yhteiseen johtopäätökseen, että kansallisten pääomien täytyy yhtyä kansainvälisesti, jonka päässä tulee olemaan Yhdysvaltain teollisuuskinakaat siksi, että he omistavat yksin 48 pros. maailman kullasta ja voimakkaan tuotantokoneiston. Genoan konferenssissa koolla olleet eri maiden edustajat toivat ilmi sen, että tuotantoelämän elvyttämiseksi ei voida päästä minnekään ilman Yhdysvaltoja ja Yhdysvaltain pääomien omistajat antavat ymmärtää, että he ovat maailman herroja.

Ennen kun Yhdysvaltain pääoma tulee täydellisesti yhtymään euroopalaiseen pääomaan tulee se yhtymään oman ohjelmansa mukaan, mikä se sitten lieeneekään.

Vapaan kilpailun ollessa vallalla tavaramarkkinoilla voivat työläiset ostaa elämäntarpeensa palkkoihin verrattuna halvemmalla kuin mitä he nyt voivat. Vapaan kilpailun häviäminen markkinoilta aiheutti työläisten elintason laskemista, joka näin ollen merkitsee, että pääoman keskittyminen yhä harvempiin ja harvempiin käsiin työntää työtekevän luokan yhä suurempaan vaaraan, missä se näiden ahdistamana joutuu tuhoamaan itsensä ellei se tartu puolustustoimenpiteisiin keskittyneen pääoman yhä kasvavaa voimaa vastaan.

Mitä nopeammin pääoma keskittyy sitä kurjempan taloudelliseen asemaan joutuu työväenluokka järjestymättömänä, josta ei se voi nousta muuten kuin järjestäytymällä samalla tavalla, kun pääomakin tuotantoaloittain, oman työvoimansa hinnan määrääjäksi.

Järjestäytyminen teollisuuksittain on ainoa keino jolla työläiset voivat hävittää keskinäisen kilpailun työvoimamarkkinoilla ja oman itsensä tuhoamisen, samalla tavalla kun teki keskittynyt pääomakin hävittäen keskinäisen kilpailun tavaramarkkinoilla.

Mitä tulee merkitsemään työväenluokan teollisuuksittain järjestymisen?

Kun pääoma keskittyy teollisuuksittain kykeni se määräämään tuotteiden hinnan. Kun työläiset tulevat järjestymään teollisuuksittain tulevat työläiset myöskin kykeneviksi määräämään työvoimansa hinnan.

Työläisten järjestäytyessä teollisuuksittain tulee työn ja pääoman välinen kamppailu saamaan selvemmän luokkaluonteen kun mitä se on ollut aikana jolloin työläiset ovat olleet järjestyneitä ammatittain. Kapitalistit eivät ole tähän asti myöntäneet, että on olemassa luokkasotaa työn ja pääoman välillä, vaan nyt jo alkaa ilmaantumaan kirjoituksia sanomalehdissä ja työn ja pääoman välisestä sodasta joka on todisteena, että työn ja pääoman välit käyvät yhä selvemmiksi ja ristiriita näiden kahden luokan välillä yhä jyrkemmäksi ja joka sota ei lopu ennen kuin työ on oman työvoimansa hinnan määrääjä, joka tulee merkitsemään pääoman häviämistä yhteiskunnan näyttämöltä siksi, että työläiset tulevat ottamaan täyden hinnan työvoimastaan, josta tulee johtumaan pääoman voitto-osinkojen lakkautuminen, joka on pääoman ainoa elinvoima jota se on imeenyt työn hedelmistä tuhansia vuosia.

Mitä pikemmin pääoma keskittyy kansallisesti ja kansainvälisesti, sitä selvemmiksi käyvät luokkien väliset rajat ja sitä pikemmin työläisten täytyy järjestäytyä teollisuuksittain ensin kansallisesti ja sitten kansainvälisesti samalla tavalla kuin pääomakin, oman olemassaolonsa säilyttämiseksi. Mitä pikemmin työläiset kykenevät järjestäytymään oman työvoiman hinnan määrääjiksi sitä pikemmin lähenee pääoman kukistuminen yhteiskunnan herruudesta ja työn valtaan nousu koko työtekevän luokan nautinnoksi.